

15-09-2016

Sagsnr.
2016-0326046

Dokumentnr.
2016-0326046-1

Sagsbehandler
Klaus Vollstedt

Kan Folkeoplysningsudvalgets afgørelser rejses i KFU?

Den nugældende folkeoplysningslovs § 35 har følgende ordlyd:

§ 35. Kommunalbestyrelsen skal sikre, at den folkeoplysende virksomhed i kommunen inddrages ved det i stk. 2 nævnte udvalg i alle sammenhænge af generel betydning for denne virksomhed, herunder forud for vedtagelsen af

- 1) den i § 34 nævnte politik for den folkeoplysende virksomhed,
- 2) kommunens budget for den folkeoplysende virksomhed og
- 3) kommunens regler for tilskud til den folkeoplysende virksomhed.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen skal oprette et udvalg inden for den kommunale forvaltning med repræsentation for den virksomhed, der kan få tilskud efter kapitel 3, hvortil den kan henlægge sine opgaver i henhold til denne lov.

Bestemmelsen har været gældende siden 1. august 2011, jf. lov nr. 574 af 7. juni 2011 om ændring af folkeoplysningsloven.

Én af de væsentlige ændringer i forhold til den bestående folkeoplysningslov var, at et eventuelt folkeoplysningsudvalg ikke længere er en selvstændig forvaltningsmyndighed, men en del af den kommunale enhedsforvaltning. Af samme grund blev den tidligere klageadgang, hvorefter et folkeoplysningsudvalgs afgørelser kunne indbringes for kommunalbestyrelsen, ophævet, ligesom de tidligere gældende bestemmelser om folkeoplysningsudvalgets sammensætning, kompetencer o.s.v. med den nye § 35 blev overflødiggjort og derfor blev ophævet.

Af forarbejderne til ændringsloven (lov nr. 574 af 7. juni 2011) fremgår bl.a. følgende (undertegnedes fremhævninger):

"...Efter den foreslåede bestemmelse i § 35, stk. 2, kan kommunalbestyrelsen i nærmere angivet omfang henlægge sine opgaver i henhold til folkeoplysningsloven til et udvalg inden for den kommunale forvaltning med repræsentation for den virksomhed, der får tilskud efter lovens kapitel 3.

Med forslaget ønskes en **bredere hjemmel til at delegere opgaver inden for folkeoplysningsområdet**, end der er i dag. Efter de gældende regler har kommunalbestyrelsen alene mulighed for at delegere sine opgaver i henhold til folkeoplysningsloven til et kommunalt folkeoplysningsudvalg. Folkeoplysningsudvalgets sammensætning, kompetencer m.v. er endvidere nøje reguleret.

Med den foreslåede bestemmelse vil kommunalbestyrelsen kunne delegere til et eller evt. flere andre udvalg end et folkeoplysningsudvalg med deltagelse af repræsentanter for den folkeoplysende virksomhed. **Det pågældende udvalg vil være at anse for en del af den kommunale forvaltning.** De almindelige forvaltningsretlige og kommunalretlige regler om generel og speciel habilitet, partsrettigheder, tavshedspligt m.v. gælder derfor.

Det forhold, at det foreslåede udvalg skal anses som en del af den kommunale forvaltning, medfører en ændring i forhold til de habilitetsregler, der gælder i dag i forbindelse med kommunalbestyrelsesmedlemmers repræsentation i et folkeoplysningsudvalg. Efter de gældende regler vil et medlem af kommunalbestyrelsen, der har medvirket ved en afgørelse truffet i folkeoplysningsudvalget, som påklages til kommunalbestyrelsen, være inhabil ved kommunalbestyrelsens behandling af klagen. Efter de foreslåede regler vil kommunalbestyrelsesmedlemmer ikke i tilsvarende situationer være inhabile i forbindelse med en klagesagsbehandling. Habilitetsspørgsmålet

Sekretariat og Presse

Rådhuset
1599 København V

Telefon
33 66 23 42

Direkte telefon
2939 2994

E-mail
klvoll@kff.kk.dk

EAN nummer
5798009780515

www.kk.dk

følger herefter de almindelige regler, der gælder for bl.a. kommunalbestyrelsens stående udvalg.

Det medfører en række konsekvenser, at delegation til et udvalg nedsat til varetagelse af opgaver i henhold til folkeoplysningsloven anses for at ske inden for den kommunale forvaltning.

Ved en sådan delegation bevarer kommunalbestyrelsen endvidere sin instruktionsbeføjelse. En meddelt delegation vil når som helst indholdsmæssigt kunne ændres eller helt tilbagekaldes af kommunalbestyrelsen. Da kommunalbestyrelsen fortsat er indehaver af kompetencen, vil denne såvel efter som uden klage eller anmodning om remonstration kunne omgøre afgørelser, der er truffet i henhold til delegationen, i samme omfang som hvis kommunalbestyrelsen selv havde truffet dem.

Endelig indebærer udvalgets status som en del af den kommunale forvaltning, at **kommunens virksomhed efter folkeoplysningsloven som udgangspunkt vil være omfattet af de kommunale tilsynsmyndigheders kompetence, uanset om kommunalbestyrelsen har valgt at henlægge sine opgaver efter loven til et udvalg eller at varetage opgaverne selv.**

Delegationsadgangen giver kommunalbestyrelsen mulighed for at vælge, hvilken form for bruger-inddragelse, jf. den foreslåede bestemmelse i § 35, stk. 1, der bedst finder anvendelse i den pågældende kommune.

Brugerinddragelsen kan fortsat ske ved nedsættelse af et folkeoplysningsudvalg. Kommunalbestyrelsen vil fremover blot selv skulle fastlægge sammensætning, kompetence m.v. for udvalget inden for de almindelige forvaltningsretlige og kommunalretlige rammer. Der er intet til hinder for, at dette gøres nøjagtig, som det er anført i den gældende lov. Der er med den foreslåede bestemmelse åbnet mulighed for en lang række andre varianter af brugerinddragelse, som kommunalbestyrelsen vil kunne gøre brug af. F.eks. vil man kunne nedsætte et udvalg ad hoc, eller man vil kunne inddrage de folkeoplysende aktører direkte.

Det bemærkes, at repræsentation for den folkeoplysende virksomhed forudsættes at finde sted ved en bred repræsentation af foreninger m.v., som har gennemført en folkeoplysende virksomhed med tilskud eller anvisning af lokale efter loven f.eks. inden for det seneste år. Dette princip svarer til princippet i den gældende bestemmelse i § 35, stk. 4, som regulerer, hvem der kan repræsentere den folkeoplysende virksomhed i et kommunalt folkeoplysningsudvalg.

Uanset hvilken løsning en kommunalbestyrelse vælger, skal principperne herfor nedfældes i kommunens folkeoplysningspolitik, jf. den foreslåede bestemmelse i § 34, som vedtages efter inddragelse af den folkeoplysende virksomhed i kommunen.

Det bemærkes, at delegation til et udvalg med brugerrepræsentation skal finde sted under skyldig hensyntagen til kommunens budget, som kommunalbestyrelsen har ansvaret for. Det fremgår således af kommunestyrelseslovens § 40, stk. 2, at bevillingsmyndigheden er hos kommunalbestyrelsen, og at foranstaltninger, der vil medføre indtægter eller udgifter, som ikke er bevilget i forbindelse med vedtagelsen af årsbudgettet, ikke må iværksættes, før kommunalbestyrelsen har meddelt den fornødne bevilling.

Da det i forarbejderne til den nugældende folkeoplysningslovs § 35 bl.a. er fremhævet,

- at kommunalbestyrelsen ved en delegation (til f.eks. et folkeoplysningsudvalg) bevarer sin instruktionsbeføjelse
- at en meddelt delegation når som helst indholdsmæssigt vil kunne ændres eller helt tilbagekaldes af kommunalbestyrelsen
- at kommunalbestyrelsen fortsat er indehaver af kompetencen og såvel efter som uden klage eller anmodning om remonstration kan omgøre afgørelser, der er truffet i henhold til delegationen

er det på det foreliggende grundlag vurderingen, at det ikke vil være i strid med folkeoplysningslovens bestemmelser, såfremt et medlem af Kultur- og Fritidsudvalget anmoder om at få optaget et medlemsforslag på Kultur- og Fritidsudvalgets dagsorden om en konkret afgørelse, som Folkeoplysningsudvalget har truffet. Dette må ses i sammenhæng med, at Kultur- og Fritidsudvalget varetager den umiddelbare forvaltning af folkeoplysningsområdet, jf. styrelsesvedtægtens § 15, stk. 2.

Det skal bemærkes, at Borgerrepræsentationen den 1. december 2011 delegerede sine opgaver i henhold til folkeoplysningsloven til Folkeoplysningsudvalget. Den umiddelbare vurdering er derfor, at det vil være Borgerrepræsentationen, der, som det organ der har delegeret opgaven, i givet fald vil kunne omgøre en afgørelse truffet af Folkeoplysningsudvalget.

Afslutningsvis skal anføres, at såfremt den pågældende forening allerede har fået meddelt Folkeoplysningsudvalgets beslutning om tilskud el.lign., er der tale om en begunstigende forvaltningsakt, der kun under ganske særlige forhold kan tilbagekaldes. I det omfang der blot er tale om en omvurdering af faktiske forhold, som forelå myndigheden, da denne traf sin oprindelige afgørelse, er den klare hovedregel, at der ikke er adgang til tilbagekaldelse, medmindre denne er begrundet i en tungtvejende interesse som hensynet til liv og sundhed.